

մեծ ի մէջ տաճարին եւ մարդաչափ մի պա-
 60 տած էր զինքն յերկրէ, զբոլորն սպետրով,
 զոր հանապազ քրտունք հոսէին ի նմանէ
 ահներեւ ամենայնի: Եւ գտաք ի գրոց, որ-
 պէս պատմի, թէ անդ են նշխարք սուրբ Լու-
 սաւորչին եւ Գրիգորի Աստուածաբանի: Եւ
 65 հարցի ես թէ վասն է՞ր է պատեալ սպետրով.
 ասեն սպասաւորքն, թէ վասն բազմամբոխ
 ժողովրդոց, որք զան աստ, տաճիկք եւ
 քրիստոնեայք, արք եւ կանայք. եւ ձգեալ
 զձեռս առնուն զքիրան եւ զփեն յերեսս
 70 իւրեանց. վասն այն ի բազում ձեռաց հաշեալ
 եւ մաշեալ էր սիւնն երկու երեք մատ. եւ
 զայն սպետրն արարեալ էին պահապան
 սեանն, զի մի ի սպառ մաշեացի:

Եւ խնդրեցաք որ հանին զմեզ ի վերնա-
 75 տունն. քանզի երեք տասպաղայ էր մինչեւ
 ի զմպէթն: Եւ բացեալ զդուռն ելաք ի վեր
 հարիւր աստիճան մինչ ի միջին տասպաղան.
 եւ անտի եւս հարիւր աստիճան մինչ ի վե-
 րինն: Եւ ամէն տասպաղայ այնպէս մեծ էր,
 80 որ թէ երեսունհազար հոգի մտնէր յինքն՝
 ոչ լցվէր: Այլ եւ տեսաք զարմանալի իրս
 արվեստից. կայր յարեւմտից կողմանէ եր-
 կու տափակ քար մարմարիոնեայ, որ լոյս
 տային, զոր տաճկի լեզուաւ եանար տաշ կո-
 85 չէին: Տեսաք անդ զտնօրինականքն Քրիս-
 տոսի նկարեալ. այլ եւ զպատկերս ամեն-